Тајкунска амнестија и одоцнели (нео)либерални штреберај

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 08 август 2014 11:06

Вест је одјекнула као бомба на српској медијској сцени, коју, иначе, већ ретко шта може протрести и узбудити. Бизнисмен Милан Беко биће директор српске железнице! Наравно, као и са свим најавама или обећањима актуелне владе, велико је питање је да ли ће и шта ће од тога на крају испасти. Али већ сама вест, односно, та идеја, чију веродостојност је потврдио и премијер Вучић, говори веома много о овој власти и њеном главном носиоцу.

При чему, није проблем толико у самом Беку. Милошевић му је веровао и поверавао деликатне економске задатке. Био је Ђинђићев пријатељ и финансијер ДС. За време владе ДСС-а представљао један од два приватнопредузетничка стуба, због чега је, заједно са Мишковићем, у очима српске либералне јавности постао симбол и метафора српског тајкунског зла. (Но, за разлику од Мишковића, Беко је тај ореол донекле изгубио након што је почео да финансира Јовановићев ЛПД.) И све то време је одржавао више него добар однос са радикалима, посебно Вучићем. Да и не говоримо о страним инвестиционим фондовима, за чији рачун је куповао и препродавао фирме по Србији.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 08 август 2014 11:06

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 08 август 2014 11:06